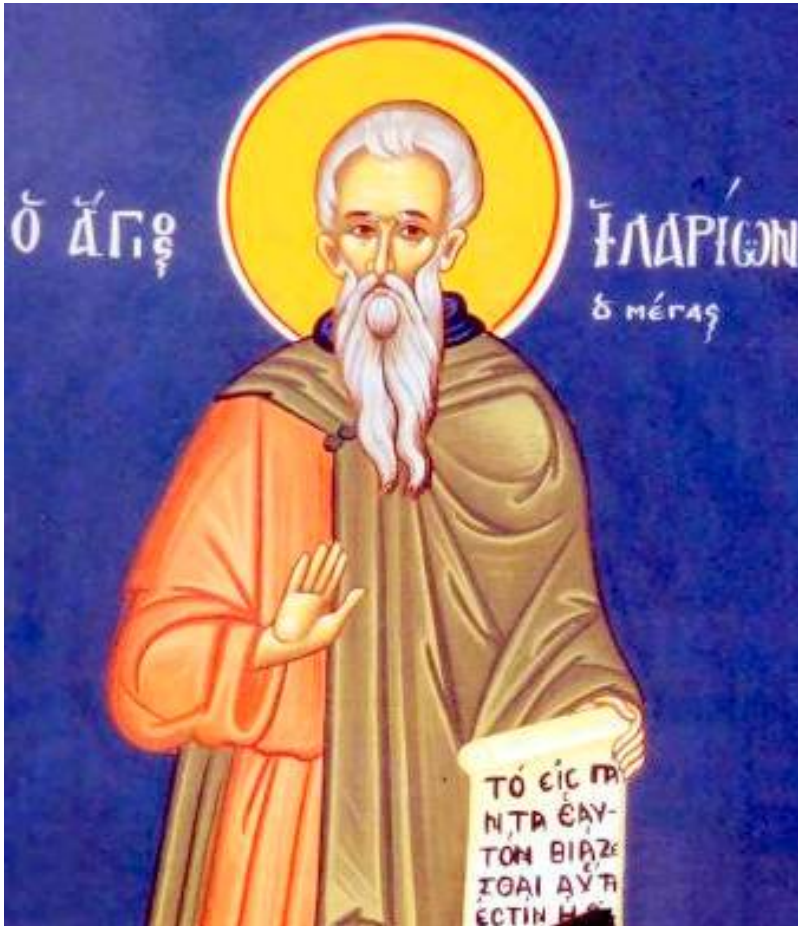

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΛΑΡΙΩΝ.

Ο Άγιος Ιλαρίων ο Μέγας, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 21 Οκτωβρίου, γεννήθηκε στην Ταβαθά της Παλαιστίνης, το έτος 291 μ.Χ. από γονείς, ειδωλοάτρεις. Είχε δε, σπάνια πνευματικά χαρίσματα και διακρίνονταν, για την ευφυΐα του. Οι γονείς του, φρόντισαν να τον μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν και προκειμένου να το πετύχουν, τον έστειλαν για σπουδές, στην Αλεξάνδρεια, κοντά σε ξακουστούς και σοφούς, διδασκάλους. Κοντά τους, πίστεψαν, ότι θα γίνει σοφός, που ήταν και η επιθυμία τους.

Μόλις, ο νεαρός Ιλαρίων, έφθασε στην Αλεξάνδρεια, γνωρίστηκε με Χριστιανούς, όπου διδάσκεται την Αληθινή Πίστη και εγκαταλείπει την ειδωλολατρία, που ήταν, η θρησκεία, των γονιών του. Αμέσως, κάνουν την εμφάνισή τους, οι σπάνιες αρετές του, που ήταν προικισμένος από τη φύση. Ήταν σεμνός και φρόνιμος και δεν ακολουθούσε τις παρέες του, στις απολαύσεις της καθημερινότητας. Αντίθετα, ακολουθούσε τη δική του ασκητική ζωή και παρακολουθούσε τις Χριστιανικές συνάξεις, με ευλάβεια και σεμνότητα. Γι' αυτό, δεν άργησε να βαπτιστεί και να γίνει Χριστιανός, συνεχίζοντας παράλληλα και τις σπουδές του. Στο διάστημα αυτό, άκουσε και για τη μεγάλη φήμη, που είχε αποκτήσει ο Μέγας

Αντώνιος και του γεννήθηκε, μέσα του η επιθυμία, να τον γνωρίσει. Από τη συνάντηση αυτή βγήκε κερδισμένος, ο νεαρός Ιλαρίων, γιατί του δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσει, τον πλούτο των αρετών, του Μεγάλου Αντωνίου, που ξεπερνούσαν, τις ανθρώπινες, διαδόσεις. Όμως, δόθηκε και η ευκαιρία, στον Μέγα Αντώνιο, να προβλέψει, για τις σπάνιες αρετές στο νεαρό Ιλαρίωνα, ότι θα προκόψει πνευματικά και θα πετύχει την αγιότητα. Γι' αυτό, σχεδόν αμέσως, τον χειροτονεί Μοναχό και τον κάνει μέλος, στη συνοδεία του.

Κοντά του, είδε και θαύμασε, την ενάρετη ζωή του, που αποκτούσε, με τις αγρυπνίες, τις προσευχές και την ταπεινώση και φρόντιζε, όσο μπορούσε, να τον μιμηθεί. Καλλιεργούσε καθημερινά, τις πλούσιες αρετές του και φρόντιζε, ο αγώνας του και η άσκησή του, να γίνονται, με μεγαλύτερη θέρμη. Έτσι, το μικρό διάστημα, που έζησε κοντά του, διδάχτηκε αρκετά, και γνώρισε με ακρίβεια, τους κανόνες και την αυστηρότητα, της ασκητικής ζωής. Ο κόσμος, όμως, που καθημερινά μαζεύονταν, για να δουν από κοντά και να γνωρίσουν, αλλά και να προσκυνήσουν τον Άγιο Αντώνιο, άρχισε, να τον ενοχλεί και αποφασίζει να εγκαταλείψει την περιοχή και να βρει άλλη περιοχή, πιο ερημική. Πριν, όμως αναχωρήσει, δίδει τις οδηγίες του στον νεαρό Μοναχό Ιλαρίωνα, που του λέγει: « Να επιμένεις τέκνο μου, μέχρι το τέλος, στην ευσέβεια και την καλλιέργεια των αρετών σου. Μόνο έτσι, θα τρυγήσεις, τον ώριμο και γλυκύτατο καρπό, της Ουρανίου Βασιλείας».

Έτσι, ακολούθησε ο καθένας, το δικό του διαφορετικό δρόμο και χώρισαν. Ο νεαρός Μοναχός Ιλαρίων, επιστρέφει στον τόπο καταγωγής του την Παλαιστίνη, όπου πληροφορείται, ότι οι γονείς του, είχαν πεθάνει. Την περιουσία, που είχαν και κληρονόμησε, την μοιράζει στους πτωχούς Χριστιανούς και φεύγει, σε ερημική περιοχή, της Παλαιστίνης. Βρίσκει ένα μικρό σπήλαιο, που λέγονταν Μαΐουμά και κατοικεί σ' αυτό. Η ηλικία του, ήταν τότε, δεκαπέντε χρόνων. Εφαρμόζει, για τον εαυτό του, όλα εκείνα, που διδάχθηκε από τον έμπειρο διδάσκαλό του, Μέγα Αντώνιο και πολύ σύντομα γίνεται, υπόδειγμα Μοναχού, εφαρμόζοντας αυστηρή ασκητική Ζωή. Αντί, για κρεβάτι, ξάπλωνε κατάχαμα και το φαγητό του, μόνο λίγα σύκα κάθε μέρα και πάντα, όταν άρχιζε να νυχτώνει. Με την αυστηρή του, ασκητική ζωή όμως, ενοχλούνταν, ο φθονερός δαίμονας, που έτριζε τα δόντια του από την κακία και τη ζήλεια του και έψαχνε να βρει τους δικούς του σατανικούς τρόπους να τον ξεγελάσει, ποντάροντας βασικά, στο νεαρό της ηλικίας του.

Αποφασίζει, λοιπόν, ο παμπόνηρος, ότι με την πορνεία, θα μπορούσε να εξασθενήσει την πίστη του και να οδηγηθεί, ο πραγματικός αθλητής Ιλαρίων, στην αμαρτία. Έτσι, συγκεντρώνει όλες του τις δυνάμεις, προς αυτή την κατεύθυνση, βάζοντας μέσα στο μυαλό του κακούς λογισμούς, όπως συνήθως, συνηθίζει να κάνει. Ο νεαρός στρατιώτης του Χριστού, χρησιμοποίησε τα δικά του όπλα, που ήταν, η νηστεία, η προσευχή και οι βαριές χειρονακτικές εργασίες, αντιμετωπίζοντας με επιτυχία, όλες τις επιθέσεις του διαβόλου. Όμως, ο πανούργος, δεν εγκαταλείπει, τόσο εύκολα και γρήγορα, τις προσπάθειές του και αποφασίζει να τρομάξει τον νεαρό αθλητή του Χριστού, χρησιμοποιώντας τα άγρια θηρία και τα λιοντάρια. Όταν, λοιπόν, κάποια βράδια δημιουργούσαν θορύβους και χτύπαγαν στο φτωχικό καλύβι του νεαρού Ιλαρίωνα, εκείνος, αμέσως το κατάλαβε και χρησιμοποιεί τον Σταυρό του Κυρίου, που είναι το πρώτο όπλο κατά του διαβόλου και τον απομακρύνει, με επιτυχία. Όμως, ο πανούργος δαίμονας δεν το βάζει εύκολα κάτω και χρησιμοποιεί γυμνές γυναίκες και αχνιστά μυρωδάτα φαγητά, προκειμένου να τον κάνει, να τα επιθυμήσει και να τον ρίξει, έτσι, στην αμαρτία. Αλλά και σ' αυτή του την προσπάθεια απέτυχε ο πολυμήχανος δαίμονας, γιατί ο νεαρός αθλητής του Χριστού, που παρά την ηλικία του, έδειξε, για μια φορά ακόμη, την μεγάλη του εμπειρία.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, ζούσε, στο φτωχικό καλύβι του, ο Όσιος Ιλαρίων,

ασκούμενος στην εγκράτεια που καθημερινά βελτίωνε, με την αυστηρή, ασκητική του ζωή. Όταν δε, σε κάποια χρονική στιγμή πλησίασαν την περιοχή ληστές, έφθασαν και μέχρι το καλύβι του Οσίου Ιλαρίωνα, που μάταια τον αναζητούσαν να τον ληστέψουν. Ο Κύριός μας, τους είχε τυφλώσει και ενώ ήταν μπροστά τους, δεν τον έβλεπαν. Όταν ξημέρωσε και τον είδαν, τον ρώτησαν: « Τι θα έκανες, αν έρχονταν ληστές να σε ληστέψουν;» Ο Όσιος γελαστός, τους απαντά: « Ο γυμνός, ληστές δεν φοβάται». Και τότε τον ξαναρωτούν: « Αν δεν έχεις, τίποτα να σου κλέψουν, θα σε σκοτώσουν». Τότε ο Όσιος τους απαντά: « Όποιος είναι έτοιμος να πεθάνει, δεν φοβάται το θάνατο». Οι ληστές, θαύμασαν τον Όσιο γι' αυτά που τους είπε, του ζήτησαν να τους συγχωρήσει, γι' αυτό που σκέπτονταν να κάνουν και του υποσχέθηκαν, ότι θα βελτιώσουν, τη διαγωγή τους.

Σε κάποια άλλη χρονική στιγμή, τον επισκέπτεται μια γυναίκα, που ενώ ήταν παντρεμένη δεκαπέντε χρόνια, δεν είχε καταφέρει, να αποκτήσει παιδί. Με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλούσε να προσευχηθεί γι' αυτήν, γιατί ο άνδρας της, την κοροϊδεύει και την υβρίζει. Μάταια, προσπαθούσε ο Άγιος να την απομακρύνει, γιατί ουσιαστικά δεν ήθελε καν να δει γυναίκα και πολύ περισσότερο, να συνομιλήσει μαζί της. Η άτεκνη γυναίκα, συνέχισε να κλαίει, απαρηγόρητα και τον παρακαλούσε, να την βοηθήσει. Κατάφερε να την απομακρύνει, μόνο όταν της είπε: « Πήγαινε στο σπίτι σου και ο Κύριος θα σου δώσει, εκείνο, που επιθυμεί η καρδιά σου». Μόλις, η γυναίκα έφυγε, ο Άγιος προσευχήθηκε και η γυναίκα έμεινε έγκυος και έφερε στον κόσμο, ένα χαριτωμένο παιδί. Όταν έφθασε σε ηλικία ενός χρόνου, το πήραν οι γονείς του και επισκέφτηκαν τον Άγιο, ο οποίος με τη σειρά του το ευλόγησε και του ευχήθηκε να γίνει, ένας ενάρετος άνθρωπος.

Το ίδιο ακριβώς συνέβη και σε κάποια άλλη γυναίκα, που ήταν, η σύζυγος του έπαρχου της Γάζας και πολύ πλούσια, όταν, τα τρία της παιδιά, αρρώστησαν ξαφνικά. Απελπισμένη, επισκέπτεται τον Όσιο Ιλαρίωνα και με δάκρυα στα μάτια, τον παρακαλεί, να της θεραπεύσει, τα παιδιά της. Του ζητά να έλθει στη Γάζα, που βρίσκονται άρρωστα τα παιδιά και να κάνει, ότι μπορεί, προκειμένου, να γίνουν καλά. Με την ευκαιρία της επίσκεψης, τον ενημερώνει, για την ειδωλολατρική πλάνη, που ζούσαν οι κάτοικοι, της πόλης. Ο Άγιος προβληματίζεται, για τα νέα που έμαθε και παίρνει την απόφαση, να εξέλθει, για πρώτη φορά από το κελί του. Μόλις έπεσε το σκοτάδι, πηγαινει στο σπίτι της γυναίκας, που ήταν άρρωστα τα παιδιά, προσεύχεται και ακουμπά τα χέρια του επάνω στα κεφάλια των παιδιών και γίνονται αμέσως καλά. Μάλιστα μετά από λίγο, ζήτησαν φαγητό και οι γονείς, άρχισαν, να ευγνωμονούν τον Όσιο Ιλαρίωνα, να ευχαριστούν και να δοξολογούν, το Θεό.

Έτσι, η φήμη και οι θεραπευτικές ικανότητες του Αγίου, άρχισαν να διαδίδονται παντού και πλήθος ασθενών, τον επισκέπτονταν καθημερινά και γνώριζαν την θεραπεία, χωρίς πληρωμή. Σαν αντάλλαγμα τους ζηταγε, να γίνουν πιστοί και ενάρετοι, Χριστιανοί. Πολλοί από τους ειδωλολάτρες εγκατέλειψαν την πλάνη των ειδώλων, βαπτίστηκαν και έγιναν, Χριστιανοί. Όπως και πολλοί από τους Χριστιανούς, επηρεάστηκαν από τον Άγιο και την αυστηρή ασκητική του ζωή και εγκατέλειψαν την κοινωνική τους ζωή, τον ακολούθησαν στην άσκηση και έγιναν, Μοναχοί. Από τότε άρχισαν να δημιουργούνται τα πρώτα Μοναστήρια και να εμφανίζεται η μοναχική ζωή, γιατί μέχρι τότε, δεν υπήρχαν Μοναστήρια. Υπήρχαν μόνο, οι Αναχωρητές, που ζούσαν κοντά, στο Μέγα Αντώνιο. Άρχισε, λοιπόν, να δημιουργεί Μοναστήρια στην περιοχή της Παλαιστίνης και απαιτούσε από όλους τους Μοναχούς, να εφαρμόζουν, αυστηρή ασκητική ζωή. Μάλιστα, πολλοί από τους Μοναχούς αδελφούς τον επισκέπτονταν καθημερινά και του ζητούσαν την πολύτιμη, συμβουλή του. Αυτά τα Μοναστήρια, τα επισκέπτονταν, μια φορά το χρόνο, προκειμένου να διδάξει τους Μοναχούς, πώς να εκτελεί ο καθένας τον κανόνα του και τους ζητούσε να καλλιεργούν με

κάθε τρόπο, τις αρετές τους.

Ο ίδιος δε προσωπικά, είχε φθάσει, σε μεγάλο βαθμό, πνευματικής τελείωσης. Όταν σε κάποια στιγμή τον επισκέπτεται ξανά η γυναίκα, που της θεράπευσε τα παιδιά της, ζήτησε από τον Άγιο να την συγχωρήσει, γιατί θέλει να πάει, να προσκυνήσει, το Μέγα Αντώνιο. Συνομίλησαν αρκετή ώρα μαζί και μετά άρχισε να της λέει, να μην μπει στον κόπο, για τόσο μακρινό ταξίδι, γιατί ο Μέγας Αντώνιος, κοιμήθηκε « εν Κυρίω». Δεν πέρασε, αρκετή ώρα και έρχεται απεσταλμένος από την σκήτη του Μεγάλου Αντωνίου, προκειμένου να πληροφορήσει, τον Άγιο Ιλαρίωνα, ότι ο Μέγας Αντώνιος, έφυγε στους Ουρανούς. Όλοι οι παρευρισκόμενοι, θαύμασαν τον Άγιο, γι' αυτό το σπάνιο χάρισμα, που ελάχιστα ακόμη άτομα της Εκκλησίας μας, μπόρεσαν να αποκτήσουν.

Όμως ο κόσμος, που καθημερινά μαζεύονταν, για να ακούσουν από κοντά τις σπάνιες συμβουλές του, άρχιζε να τον κουράζει και να τον ενοχλεί, γιατί δεν του έμενε χρόνος, ούτε να προσευχηθεί. Φανερώνει, σε ελάχιστους αδελφούς, την πρόθεσή του και τους παρακάλεσε να του βρουν κάποιο ζώο, προκειμένου, να το χρησιμοποιήσει, για την μετακίνησή του, αφού ο ίδιος, ένοιωθε εξαντλημένος, από την αυστηρή ασκητική άσκηση και έφυγε, τη νύκτα. Μόλις ξημέρωσε το πρωί και μαθεύτηκε η είδηση, ότι ο Άγιος έφυγε, πανικόβλητος ο κόσμος έπιασε τους δρόμους και τον αναζητούσαν παντού. Όταν, μετά από αρκετές ώρες αναζήτησης, τον βρήκαν, με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλούσαν, να επιστρέψει πίσω. Εκείνος, με τη σειρά του, τους βεβαίωνε, ότι δεν θα γυρίσει πίσω, μάλιστα δε, τους συμβούλευε, να εφαρμόζουν στη ζωή τους, όλα εκείνα που τους διδάξε και τους παρακάλεσε, να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Ο ίδιος συνέχισε την πορεία, έχοντας μαζί του ελάχιστους από τους αδελφούς του και έφθασε, έτσι, στη σκήτη, του Μεγάλου Αντωνίου. Τον υποδέχτηκαν, οι μαθητές του, Ισαάκ και Πλουσιανός και τον ξενάγησαν στους κήπους που σκάλιζε και καλλιεργούσε, ο Άγιος Αντώνιος. Στη συνέχεια τους ζήτησε, να του υποδείξουν το μέρος, που είχαν θάψει τον Άγιο, προκειμένου να τον προσκυνήσει. Όμως, η επιθυμία του Μεγάλου Αντωνίου, ήταν, να μην αποκαλύψουν ποτέ σε κανένα, που θα τον θάψουν, για να μην κερδίσει την πρόσκαιρη ζωή και χάσει την Αιώνια. Ο Άγιος Ιλαρίων λυπήθηκε, που δεν μπόρεσε να προσκυνήσει, τον τάφο του Αγίου Αντωνίου, όμως, σεβάστηκε την τελευταία του επιθυμία και έφυγε, για την έρημο.

Βρήκε και εγκαταστάθηκε σε μια έρημη περιοχή, με δυο από τους μαθητές του, γιατί τους υπόλοιπους τους παρακάλεσε, να επιστρέψουν πίσω, στην Παλαιστίνη. Είχαν σχεδόν περάσει τρία χρόνια, από τότε που κοιμήθηκε ο Άγιος Αντώνιος και δεν είχε βρέξει καθόλου. Τα πάντα είχαν ξεραθεί και οι άνθρωποι δυστυχούσαν και ήταν απαρηγόρητοι, για τη δυστυχία, που περνούσαν. Κάποιοι, ρίχνουν την ιδέα, ότι εκεί κοντά ζει κάποιος από τους μαθητές του Μεγάλου Αντωνίου, που δεν υστερεί στην αρετή και στα θαύματα, που έκανε εκείνος. Όλοι οι κάτοικοι της περιοχής, τρέχουν στο κελί του, να τον συναντήσουν και με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλούσαν, να τους λυπηθεί και να τους βοηθήσει. Εκείνος, προσευχήθηκε θερμά, στον Πανάγαθο Θεό και αμέσως άρχισε να βρέχει, ασταμάτητα. Η γη χόρτασε νερό και έγινε έτσι γόνιμη και οι άνθρωποι της περιοχής, άρχισαν, να θαυμάζουν τον Άγιο Ιλαρίωνα, που αποφασίζει να φύγει, από την περιοχή.

Δοκίμασε να επιλέξει κάποιο νησί, ελπίζοντας, ότι σ' αυτό θα εύρισκε, την ησυχία, που ήθελε. Έτσι, επιλέγει την Σικελία, σαν τόπο διαμονής. Όμως, γρήγορα αναγκάστηκε να την εγκαταλείψει, γιατί οι κάτοικοι της νήσου, άρχισαν να τον ενοχλούν και να τον θαυμάζουν, για τα σπάνια χαρίσματα και τις θεραπευτικές ικανότητες, που διέθετε. Αναγκάζεται να φύγει και να έλθει στην Κύπρο, μπαίνοντας κρυφά, ένα βράδυ, στο καράβι. Φρόντισε σε πρώτη φάση να κρυφτεί και να μην αποκαλυφθεί, σε κανένα. Όμως, οι κάτοικοι της Πάφου,

Ο Άγιος Ιλαρίων.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τρίτη, 21 Αύγουστος 2012 07:18 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 03 Φεβρουάριος 2013 10:00

τον αναγνώρισαν και τον λάτρεψαν. Ήταν τότε σε ηλικία ογδόντα χρόνων και γνώριζε την ώρα και τη στιγμή, της κοίμησής του. Καλεί λοιπόν τους μαθητές του και όσοι πιστοί Μοναχοί και λαϊκοί τον αγαπούσαν, προκειμένου, να τους δώσει τις τελευταίες του συμβουλές. Τους ζήτησε να τον ενταφιάσουν στον κήπο, που σκάλιζε και τον έτρεφε, όσο ζούσε. Ήθελε, αυτός ο κήπος, να του σκεπάσει, το νεκρό σώμα του. Τους ζήτησε επίσης, όταν τον ενταφιάσουν, να μην τον αλλάξουν, αλλά να χρησιμοποιήσουν τα ίδια ρούχα και ράσα, που είναι ποτισμένα με τους ασκητικούς αγώνες και με τους ιδρωτες, της εργασίας. Και ενώ τους έλεγε όλα αυτά, κάνει τον Σταυρό του και παραδίδει την Αγία του Ψυχή, στα χέρια του Δεσπότη Χριστού. Ήταν στις 21 Οκτωβρίου του 371 μ.Χ. σε ηλικία ογδόντα χρόνων και τη μέρα αυτή γιορτάζεται από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου:

Ἐγκρατείας τῆ ἀίγλη λαμπρυνθεῖς τὴν διάνοιαν, ἤστραψας θαυμάτων ἀκτῖνας Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, καὶ γεγονὸς φωστὴρ περιφανῆς, καὶ στῦλος εὐσεβείας θεαυγῆς, καταυγάζων τὴ ἐνθέω σου βιοτῆ, τοὺς πίστει προσιόντας σοί. Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σου, πάσιν ἰάματα.

{mp3}ag-ilarion{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΜΕΓΑΣ ΙΛΑΡΙΩΝ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσους Μοναχούς φέρουν το όνομά του, να τους προστατεύει η Χάρη Του και να τους ενισχύει, στον αγώνα τους.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Αύγουστος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

Ο Άγιος Ιλαρίων.

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τρίτη, 21 Αύγουστος 2012 07:18 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 03 Φεβρουάριος 2013 10:00

{JComments ON}